

Att sticka vantar inför Gud

I en bok läste jag om Anthony*. Han var präst. Ibland kom människorna med sina bekymmer till honom. En dag var det en kvinna som var så ledsen över att hon inte hade märkt Guds närhet, trots att han bett varje dag i många, många år.

Anthony undrade, om hon hade gett Gud någon chans att säga något.

Kvinnan visste inte riktigt det, så Anthony gav henne rådet att hon skulle sitta stilla inför Gud varje dag, till exempel när hon stickade

Kvinnan gick hem och gjorde som Anthony hade förklarat för henne. Hon blev förvånad: Det fungerade! Så fortsatte hon varje dag. Efter en tid kom hon tillbaka. Hon berättade att nu när hon satt tyst inför Gud med sin stickning kände hon sig omsluten av Guds närhet.

Det är fint att vara stilla då och då. Du kan också lyssna på musik som ger dig ro. Att vandra i naturen kan också kännas bra. Här är en bön som många använder när de talar med Gud:

I Guds tystnad får jag vara ordlös,
stilla, utan krav.

Klara rymder, öppna dagar:
här en strand vid nådens hav.

(Jonas Jonson)

*Metropolit Anthony av Sourozh

Helena Jansson, 2012